

VI. kötet.

Budapest, 1891. október 25-én

43. szám.

Mükedvelők közt.



Rendező. Hát aztán ki lesz a sűgő?
 Mariska. Leszek én.
 Rendező. De tud nagysád jól sugni?
 Mariska. Hogy ne tudnék, kérem! Hiszen az iskolában is én kaptam ki legtöbbet érte!

Az Isten dicsőségére.

Haldoklott az e—i káptalan nestora. Az öreg kanonok nagyon ragaszkodott az élethez, ép úgy, mint halomra gyűjtött kincseihez.

— Meg kell halnom, — mondá az őt látogató nagyprépostnak, — pedig szerettem volna még néhány divisiót az Isten dicsőségére felvenni.

Meddig nevet?

Elpirul a kis lány, hogyha Szerelemről szólnak neki.
 Ha kérdezik: férjhez megy-e?
 Nem felel rá, csak neveti.

Addig nevet így a kislány,
 Vágyat hordva szíve alatt,
 Hogy az idő tova suhan,
 S megvénülve hoppon marad.

Keserű Gázi.

Megmagyarázta.

— Hát ki tudná nekem megmondani, honnan hordták a Babel-torony építéséhez a követ? — kérdé a sz—i képezde tanára tanítványaitól.

Mélységes csönd volt rá a válasz.

— No, hát senki se tudja?

— Nem tudjuk. Mondja meg hát tanár úr, honnan hordták!

— Hát — messziről.

Kár volt bizony Kálmán úrnak kivallani az örvendetes titkot, mert ettől a naptól fogva mintha kieserélték volna szerelmes öcsését. Úgy viselte magát, mintha ő volna az úr a háznál. Figyelembe se vette többé Kálmán urat. Annyi csintalanságot, gonosz tréfát követett el a cselédséggel, hogy közülök többen elszöktek a tanyáról. Maga a hosszú türelemmel megáldott vén Kata is felmondott s Kálmán úrnak elő kellett szedni minden rábeszélő képességét, hogy feltett szándékáról lebeszélje.

Aztán meg kieserélgette a cselédek lábbelijét s falrengető kacajjal szemlélte, midőn azok féltett sajátjokért hajbakaptak s óra hosszáig keresgéltek elő a megmaradt egyik lábbeli hozzáillő párját.

A patakon mosó menyecskéket is holtnyavalyássá tette. Ügyes úszó lévén, a víz alatt észrevétlenül eléjük úszott s mint valami triton emelkedett ki előttük a vízből. Ré-mülve, sikoltozva, sulykaikat eldobva rohantak azok fel a tanyára, el nem tudván gondolni: miféle Isten csudája lehet ez az ijesztő rém.

Utóljára úgy elvadította az embereket, hogy Kálmán úr csak nagy ügygyel-bajjal s nagyobb fizetés mellett kapott cselédet tanyájára.

Három éve mult már, mióta Gyurka Kálmán úr gondjainak elűzésére kiszemeltetett, s ez idő alatt Isten tudja hányszor okozott nagybátyjának kisebb-nagyobb bosszúságot!

Mindezeket azonban az ifjúkor könnyelműségének róttá fel a jó Kálmán úr és soha sem jött ki miatta teljesen sodrából.

— Majd megkomolyodik az idővel! — gondolá, midőn egyes csinyjei felett bosszankodott. — A tapasztalat tanúsága szerint épen az ily eleven emberekből válnak később kiváló gazdászok.

Hanem az már aztán türhetetlen volt, a mit Gyurka most cselekedett.

Egy komor, zuzmarás téli nap délutánján azzal állított be nagybátyjához, hogy ő szeretne megnősülni.

Kálmán úrnak csodálkozásában a pipa is kiesett a szájából.

— Mit beszélsz? ... Korán volna még az neked!

— Bátyám is addig tartotta korainak, hogy végre elkésett vele.

— De az Isten szerelmére! ... Tizenkilencz éves korban?! ...

— Annál jobb! — felelt Gyurka.

— Hát aztán érdemesre pazaroltad udvarlásaidat?

— Már miért ne?

— Ki légyen az a szerencsés nő?

— Úgy sem ismeri bátyám. Most nem rég érkezett a városba. A postánál gyakornokoskodik.

Kálmán úr bámulata mind magasabb fokra hágott.

— A postánál? ... Valami faczér kisasszony, úgy-e?

— Hogyan érti ezt bátyám?

— Hát olyannak tartom, a kinek semmije sincs, s hogy a megélhetést biztosítsa, hivatalt vadász. Egy ilyen nőt tudnál te feleségül venni? ... Egy ilyen nővel követnél el sértést a hírneves Árgosdi család ellen?

— De szép, kedves nő az, bátyám!

— Vigye mauó a szépségét. Nád völgyiné is szép volt az én ifjúkoromban. Bolondultunk utána mindannyian, és most láthatsz-e rajta csak szemernyi szépséget is?

— Már én túl vagyok azon, hogy lebeszéltetni engedjem magam a komoly elhatározásról, — felelt a kérdésre Gyurka a legnyugodtabb flegmával, mely felelet Kálmán úr dühét csak annál inkább gerjesztette.

— Hát így beszélsz, te hálátlan? ... Hát azt hiszed: nincs vagy nem lesz beleszólásom a dologba? ... Azért vettelek magamhoz? azért irattam reád végrendeletileg a nagy vagyont, hogy alattomban terveim ellen működjél s s meghiúsítsad jóakaratu intézkedéseimet?

— Nem vagyok én vásári barom, bátyám, hogy eladassam magam a legtöbbet ígérőnek!

— Nagyon szép, hogy önállóan akarsz működni. Hát én nem tartalak vissza. Tedd, a mit jónak látsz! Hanem arról biztosítalak, hogy egy fia krajezárnyit sem hagyok reád. Teringettét! ... Hát ki vagyok én, hogy kutyába se veszed beszédemet? ... Eredj utadra! ... Ide nem hozol fejréselédet, a mig én élek!

— Hát el is megyek! ... Van annyi eszem, hogy megélhessek utána. Bár eddig se töltöttem volna napjaimat ilyen murmutér mellett!

— Murmutér? ... Én? ... Nekem mondd azt? — emelkedett feljebb Kálmán úr dühe. — No megállj te hálátlan! ... Megemlegeted ezt még halálad után is! ...

Kiugrott a szobából s a széles tornácra előkiáltotta a kocsist.

— Hol kóborolsz oly sokáig? — förmedt reá, midőn ez a hosszantartó kiáltozásra végre előkerült. — Fogj be rögtön a szánba. Megyünk a városba.

— Mindjárt este lesz, tekintetes úr! — véleményezte a kocsis. — Nem jó ilyen nagy hóban későn utazni.

— Ne feleselj! Tedd, a mit mondtam! — rivalt rá Kálmán úr. — Kit harapott még meg a sötétség? ...

A kocsis gyorsan előállott a szánnal, s Kálmán úr lábaira vastag szőreszimat húzva, fejébe óriási báránysüveget nyomva, nagy farkasbundájába burkolódzott, melynek zsebébe rejté a közjegyző által kiállított végrendeletet.

— Megállj! — dohogott, midőn a szán kisiklott az udvarból. — Ne hidd, hogy meg nem változtathatom a dolgot! ... Készítették a közjegyzővel egy újabb végrendeletet, melyben említés sem lesz rólad, hálátlan, gonosz teremtes!

Röpült a szán a jégsíkságú havon. Borult volt az ég s terhes hófellegből apró, szűrő hó szitált alá.

Kálmán úr felette érzékeny volt a hideg iránt. A csípős, maró szél arra kényszerítette, hogy orrát is elrejtse a bunda vastag prémezetébe.

Gondolatai bosszus érzelemből származva, egymást kergették.

— Milyen bolond az a fiú! Bele szeret egy Isten tudja miféle származású postás kisasszonyba és képes érette lemondani a reá váró jólétről, nagy gazdagságról! Hát nem kötözni való az ilyen ember?...

A felelet meglehetősen furcsán történt meg e kérdésre. A tüzesvérű lovak ugyanis erősen megkapták a szánat, mely hirtelen jobbra repült. Egy el nem képzelhető zökkenés követte a fordulatot s Kálmán úr úgy vette észre, hogy teste szárnyakat öltött, s ő most repül. De repült is, ki a szánból az ölnyi mélységű hófúvással telt árokba.

Hasztalan volt a kocsis minden igyekezete. A futó lovakat nem volt képes megállítani, hogy szerencsétlenül járt gazdáját kimentse a kellemetlen helyzetből. Szélgyorsasággal repültek azok a város felé.

— Kegyelmes, szent Isten! — kiáltott fel Kálmán úr, midőn hosszas küzdelem után kikaparászott az útra az árokból. — Mi lesz itt belőlem? ... Még valamelyik ostoba farkas nekem ront itt, akkor aztán igazán hogy pórul járok! ... Jancsi te! ... Jancsi! ...

Kiáltozhatott annak. Maga sem tudta az: melyik részén járhat a világnak.

Kálmán úr gyufát gyujtogatott a sötétségben s annak fényénél vizsgálta az utat.

— Adjon egy kis tüzet nekem is! — hangzott háta mögött valami borizú felszólalás.

Kálmán úr előzékenyen nyúlt gyufatartójához s gyufát gyujtott.

Rongyos, elkényszeredett alak állt előtte, kinek szeméből kirítt a gyilkossági hajlam.

— Hohó! — kiáltott fel, midőn Kálmán urat közelebről szemügyre vette. — Magának bundája is van, míg én reszketek a hidegtől? Ez nem igazság! Ide csak azt a bundát, hadd melegszem én is!

— De édes atyámfia! ... — kérlelte Kálmán úr.

— Hallgasson, ha nem akar pórul járni! — rivalt rá a torzonborz ember. — Ide azt a bundát, ha mondom, mert...

Kálmán úr életeért remegve, oda adta a bundát, s a rongyos ember hirtelen eltűnt vele az éji sötétben.

Mikor eléggé kidideregte magát a jó Kálmán úr s a visszatérő lovak csengője örvendetes angyali hangként érintette füleit, akkor jutott eszébe a végrendelet, melyet az a csavargó a bundával együtt elemelt.

Mire a kocsis felemelhette a szánba, már alig hallható hangon nyögte:

— Megvert a sors, hogy ellene működtem! ... Nem bánom már, hozza a postás kisasszonyt! ...

Nem is bánta. Harmadnapra a vén Kata sűrű könhullatása között lehelte ki lelkét.

A csavargót meg, a ki egyik vásárban a bundát árulgatta, nyakon csípte a hatóság, s a

zsebében talált levélről s végrendeletből megtudták jogos tulajdonosa nevét.

A nagy vagyon minden akadály nélkül Árgosdi Gyurkára szállt, ki aztán később csakugyan nőül vette a postás kisasszonyt.

Ma boldog, elégtelt családi életet él. A nagy vagyonból testvéreit is jó módba helyezte.

A bundát, mely közrejátszott érdekében, kegyelettel őrzi és hálásan gondol az önkénytelenül jóltevő csavargóra.

Szini Péter.



Jó jel.

— Hogy van az apád, kis fiam? — kérdi a rétsági kántor az iskolába készülő gyerektől, kinek apja nagy betegen fekszik.

— Hát Isten fizesse meg a kántor úr kérdésit, most e'

kicsive' jobbaeskán vóna, mint tennap, — feleli a gyerek, — mert tetczik tunnyi, tennap folyvást a pallóra köpött, de ma reggeltől, hála Istennek! a mejjire kezdett köpkönni az istenadta.

Tévedésből.



Benyakalva bandukolt haza a kántram s úgy feküdt az ágyra, hogy lábai a párnán pihentek.

Midőn reggel felébredt, csodálkozva kiáltott fel:

— No, az áldóját! Egész éjjel azt hittem, hogy a fogam fáj, pedig hát csak a tyukszemem okvetetlenkedett.

Nem lehessen tudni.

Medvetánczoltató cigány járt a nyáron egy felvidéki faluban, a hol bizony az ilyen látványosság ritkaságszámba megy.

Egy jóképű palóc gyerek soká nézte nagy gyönyörűséggel, de nem volt benne bizonyos, hogy melyik a medve, oda szólt hát az apjának:

— Apó! há' melyik az a medve? ugy-e az, a ki azt a nagy farkú bolondos kutyát vezeti?

— Nem tom, szógám, — válaszol az atya, — de én is olyan medve formának nízem azt a kutyás cigányt.

Bíró előtt.

Bíró. On tehát bevallja, hogy elemelte panaszosnak felöltőjét? Tud-e valami enyhítő körülményt felhozni?

Vádlott. Igenis hogy tudok, mert tisztán felebaráti szeretetből tettem.

Bíró. Hogy érti azt?

Vádlott. Hát nagyon aggódtam a fiatalúrért, hogy meg találja magát hűteni benne a hűvös estéken, hát elvittem, hogy ne vehesse fel többet.

Elburkolt öndicséret.

Eljegyzési ünnepélyét tartotta a háziúrnak páros életre megérett fia. Midőn az ünnepélyről haza érkeztek, azt kérdi a lány-cseléd a boldog vőlegénytől:

— Hát aztán milyen menyasszonya van úrfi?

— Van olyan mint maga, — válaszolt neki az úrfi tréfásan.

— No, hiszen akkor elég derék!

A népszerűség.

A miért úgy küzdenek,
A népszerűség,
Úgy mondják, hogy semmi más:
Szappanbuborék.

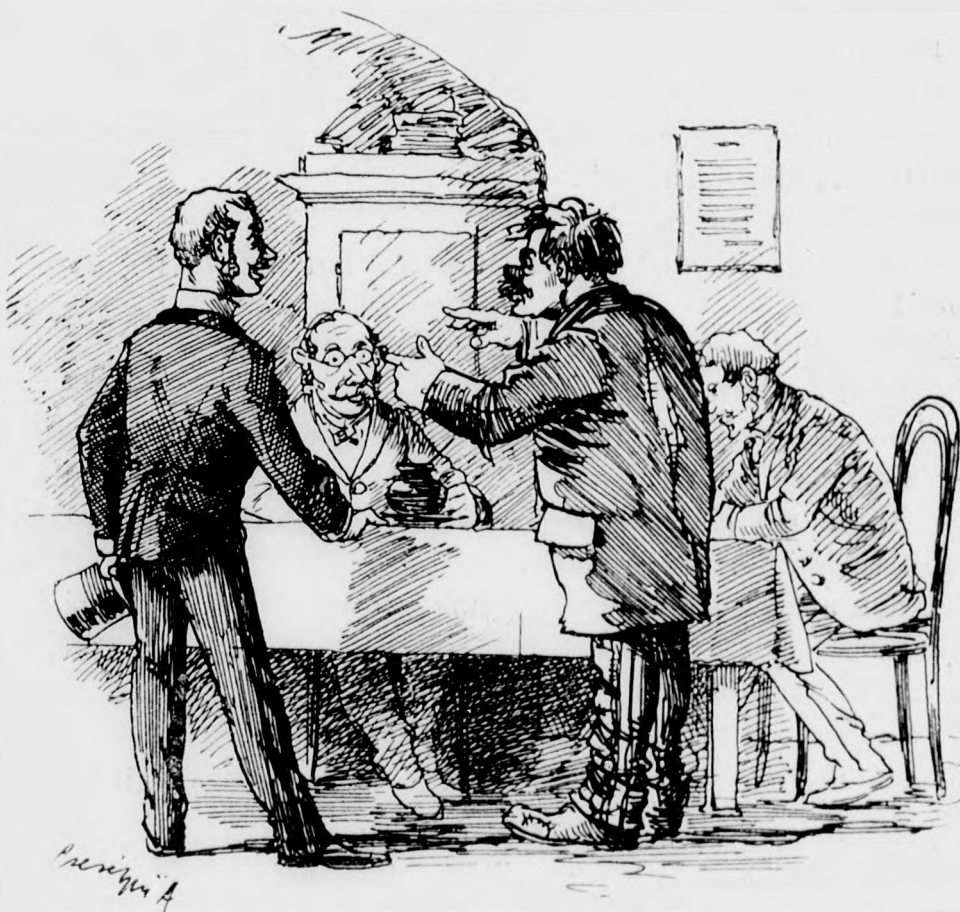
S furesa mégis, hogy a ki
Bele kerüle,
Nem jön ki az soha sem
Tisztán belüle.

Haan Béla.

Mégis jobb.

Panaszkodik a tiszteletes a kurátornak, a kivel éppen az urvacsoráját viszik egy beteg asszonyhoz, hogy milyen rossz ilyen nagy szélben a rajta függő palást, alig tud az ember tőle lépni.

— Jaj! tiszteletes uram, — válaszolá a kurátor, — a' még csak megjárja, ha az emberen függ valami; de ha az ember függ valamin, az már gonoszabb állapot.



Contra gymnastica.

Épen testgyakorlatot tanít a rektor a falusi iskolában, midőn a helyszínére érkezik az eklézsia érdemes kurátora és nagy megdöbbenéssel látja, hogy az ő drága magzatának — a karfáról leesvén — kirepedt a nadrágja.

Erre méltó felháborodásában a rektor felé fordulva illetéknépen fakad ki:

— Lám, megmondtam, lektor uram, hogy nagy hátrálékjára vagyon a gyermeki létnek ez az «ignácia»!

Tudákosan.

A szilasi gyámatya egy gyámoltja érdekében a következő ékes szavakkal fordult a községi jegyzőhöz:

«Az holott és hogy kedves jegyző uram minekutána az árva csak 17 éves fiucska lévén, nem tudja a lételt oda sorsosítani, hogy az maga emberségéből megélhessen, kellene tehát az hozzá holott és hogy oly kitűnő észjárást feltüntetni, mely a felvilágosítási egyensúlyt gyanusithatná.»

Azt akarta mondani a jámbor, — amint később kiderült, — hogy folyamodni kellene az árvaszékhez, hogy adják ki a kamatokat a kiskoru részére.

Az orr rendeltetése.



A falusi tanító az öt érzékről magyaráz a nebulóknak.
— Látjátok, fiaim, a szemem azért van, hogy lássak; a fülem, hogy halljak; a kezem, hogy tapintsak; a szájam, hogy ízleljek. Hát az orrom? mondd meg Matyi fiam!

— Hát... hát... hogy tubákoljon a tanító ur! — böffenti ki Matyi, lévén tubákos ember a tanító.

Praktikus ötlet.



— Hallotta Nagysád, hogy Béla és Muki kardpárbajt vívtak, első vérrre mentek, s az első összecsapásnál...

— Jaj! Bele vágtam az újjamba... Látja, okosabban cselekedtek volna az ön barátai, ha párbaj helyett hozzám jönnek krumplit hámozni, a mig csak egyik bele nem vágott volna az újjába. Ugyanazt az eredményt érték volna el s azonfelül még jót is tettek volna velem.

Vigasztalás.

A siralomházban sirdogált Nagy Jóska, a statariális bíróság által kötélre ítélt rablógyilkos.

— Ne búsulj, Jóska öcsém! — vigasztalá őt az öreg Laczkó börtönfelügyelő. — Szerencse fia vagy te! Nem sokára meglátod a menyországot!

Hasonlóság.

Nem nagy az asszonyi nyelv s az epigramm közt a különbség:

Szúr, vág mindkettő, ha ügyesen kezelik.

Mea.

Kerülő uton.

A szállási plebános, a vasut feltalálása előtt Pestre utaztában, egy jász fuvaros alkalmatosságát használta. A fuvaros nem erőltette meg lovait, s a plebános, hogy gyorsabb hajtásra ösztökélje, szóbeszédbe ereszkedett vele:

— Szép lovai vannak, földi!

— Vannak hál' Istennek. A magunk nevelései.

— De jól is néznek ki, olyan jó gömbölyűek.

— No mert zabot is adott az Isten.

— Mégse mennek úgy, a mint kinézné belőlük az ember.

— Nem-e hát?... No fogózkodjanak meg! — És lovai közé csapkodván, örült sebességgel kezdett hajtani.

Ártatlanul.

Egy nagyobb társaságban véletlenül a kincsekre került a beszéd sora. A házigazda kis leánya nagy figyelemmel hallgatta, mint magyarázgatják a «kincs» fogalmát. Nem állhatta meg, hogy ő is hozzá ne szóljon a kérdéshez.

— Papuska, én is tudom, mi az a kincs.

— No, micsoda, kedvesem? — hagyta rá a szót az atya.

— Hát egy — huszárkáplár.
— Uram ne hagyj el! — szörnyülködnek a szülék. —
Az Istenért! leány, kitől hallottad azt?
— Hát papuska. — felelé a leány megijedve, — a dadának van egy huszárkáplár rokona, és minden este, ha eljön hozzánk, a Rézi mindig azzal fogadja: «Jaj de régen láttalak, kincsem!»

Félreértés.



Községi bizonyítványra volt szüksége a derceseni embernek. Elment hát a jegyzőhöz, hogy megírassa vele.

— Hozzon előbb bélyeget! — rivalt rá a nótárius.

A paraszt nyugodtan megy, megrak egy dézsát jéggel s visszamegy vele a szobába.

— No, itt van, alászon kérem!

— Micsoda? ... Megbolondult kend? ... Mit akar ezzel a jéggel? — pattan fel a jegyző.

— Hájszen alászon megkérem, azt tetszett vót parancsóni, hogy hozzak előbb *bé jeget*! — ártatlankodik a bámuló atyafi.

Böles tanács.

— Azon tudok segíteni, — mond egyik csirkefogó a másíknak, — ha nagy czilindert találok elcsereélni a kávéházban, egyszerűen belül kitömöm papírral; de mond csak, mit csináljak, ha kicsi az elcsereélt czilinder?

— Tömd ki kívülről! — tanácsolá kollegája.

Szórakozottan.

— Miként juthatnék be a Kisfaludy-társaságba tagnak? — kérdi egy kínrimelő fűzfapoéta.

— Oda ész kell.

— Az nincs, hanem majd veszek, — válaszol szórakozottan a poéta.

Keserű csalódás.

Rózsapataky József is hódolt a divatnak s kiment a mult nyáron a Svábhegyre nyaralni. A véletlen úgy akarta, hogy egy házba került két vén kisasszonnyal. Az egyik szőke, kanesal és púpos volt, a másik barna és süket mint egy ágyú. Ezekkel volt kénytelen napokon át szórakozni. Egy darabig csak ment a dolog; de mikor már érezte, hogy toroka megtagadja a szolgálatot az eget verő kiabálástól, szépen visszahúzódott, vagyis kezdett «hideg» lenni.

Egy napon nagy vitatkozás zaja ütötte meg halló érzékeit, mire figyelmes lett. Tisztán kivehette, hogy róla és valami gukkerról van szó. Kezdett hüledezni, hogy talán valami gyanúsítással akarják megörvendeztetni — hála fejében. Később azonban már csak a gukker járta neve nélkül.

Szörnyen kíváncsi volt a dologra, végre is elhatározta, hogy átnegy és személyesen meggyőződik a helyzet mi-benlétéről.

Az ajtóhoz érve, hallgatódzni kezdett. «Nem látod?

Ott van! Nézd ezzel a gukkerrel!» «Nem én, — válaszolá a szőke, — csak egy fekete pontot látok.» — «Jézuskám! bizony még megvakulsz!...»

— Mit nézhetnek ezek? — tünődött magában, Rózsapataky, — tán fixiroznak valakit az utcán?

Hirtelen kinyitá az ajtót és nagy meglepetésére látja, hogy a két deli hölgy asztalon állva, erős gukkerozással van elfoglalva.

— Pardon, hölgyeim, az alkalmatlankodásért; de mintha csekélységem neve hangzott volna el valamelyik rózsás ajkról, ez vezetett ide. Talán parancsolnak valamit?

— Oh! dehogy! — mentegetőzik a barna hölgy, — hanem a nővérem ott látott valamit a falon és rá fogta, hogy — *poloska*, azt akarjuk kisütni, vajjon csakugyan az-e? Miután mindketten nagyon rövidlátók vagyunk, a gukker segítségével véltük célunkat elérni. Az igaz, hogy *poloska* — *Jóska* nagyon hasonló hangzásuak, talán ez vezette önt félre.

A meghazudtolt közmondás.

Bánatos szívvvel kísérte ki Csalán susztermester az öregét, hogy átadja az anyaföldnek. Midőn aztán haza ment, oda szól nagyot sóhajtván az őt vigasztalni akaró feleségének:

— Ne beszélj nekem, asszony, úgy sem igaz, mikor már a közmondás is hazudik, mert azt mondja, hogy csalánba nem üt a menykő; pedig ihol la, most is a tövét ütötte ki!

Megcsalta a halált.

Meghalt a kántor vézna felesége. Nem sokára egy jól megtermett, gömbölyü menyecskét vett feleségül. Nem állta ezt meg szó nélkül a templombíró.

— Ejnye, ejnye, kánt'ram, de megcsalta a halált!

— Hogy-hogy?

— Hát az első felesége olyan nyápicz, vézna testü volt, míg a mostani olyan, mint egy két mázsára hizott disznó!

Fuss vagy fizess!

(Fővárosi életkép.)



Tudós kiszól az ablakon,
Bosszantván a verkli nagyon.



S mert a verkli el nem hallgat,
Kancsó vitzól kér oltalmat.



Verklist ám ez meg nem zavar,
Ernyőjét felnyitja hamar.



A tudós az okosabb, hát
Pénzen váltja meg nyugalmát.



Verklist fizet: ki hallgatja,
Duplán: ki elhallgattatja.

Orvosi szigorlaton.

— Mondja csak Recepticze úr, mit tenne ön, ha a külső használatra rendelt kenőcs nem használna a sebnek?
— Akkor belső használatra rendel-ném, — válaszolá a szurkoló tudós orvosjelölt.

A saját szempontjából.

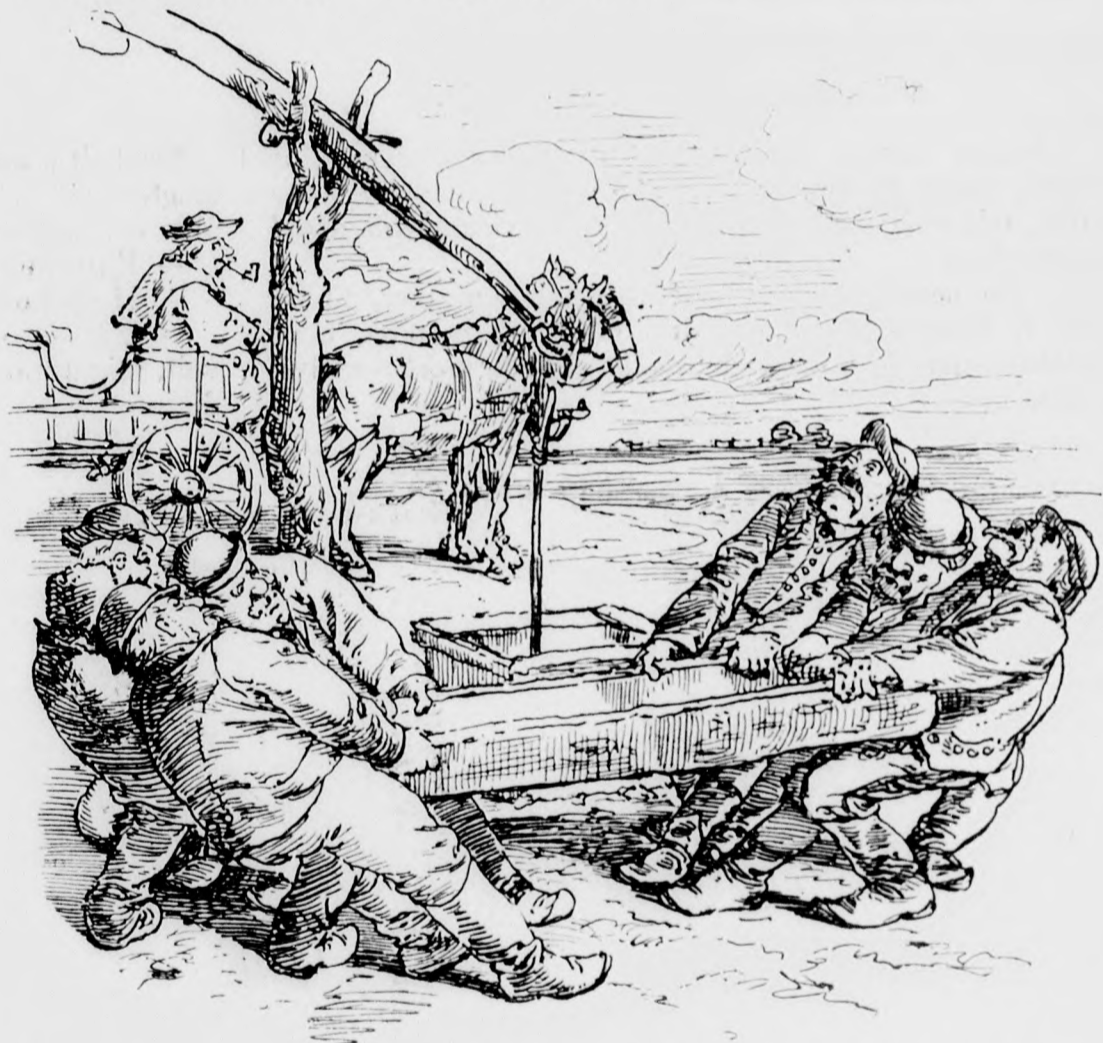
Újencz zsebtolvaj. Mit jelent az a fehér zászló a rendőrségi fogházon?
Jubiláns zsebtolvaj. A rendőrség ügyetlenségét.

Válu-nyujtás.

Évekkel ezelőtt történt, hogy K. falu gulyása beállított az előljárósághoz azzal a kérelemmel, hogy mielőtt a borju-csorda tavaszi legelőre kihajtatnák, gondoskodják az érdemes előljáróság egy jó hosszú váluról, mert a tavalyi nem lesz elegendő a fele jószágnak sem.

Csúnya hideg idő volt, épen úgy Mátyás-nap táján, s az előljáróság a bíró és hat esküdt képében kikocsizott a borju-kúthoz a válu mivolta fölött szemlét tartani. Mikor lelépkedtek a kocsirol, kétszer is megkerülték a válut, végre megszólalt a bíró:

— Esküdt uraim, mit gondolnak kendtek, ha megnyujtanók ezt a válut, nem lenne-e jó? Legalább nem kéne újat vennünk.
— De bizony jó lesz, akár hozzá is fogjunk! — szóltak az esküdtek.
— Előbb mérjük meg hát, hogy hány ember szélességű a hossza.



A hét bölcs leült egymás mellé a lózára. Alig fértek el rajta. Erre bele fogództak a válu két végébe és húzták kétfelé. A nagy huzakodásban végre úgy bele melegedtek, hogy lehányták a subáikat, aztán ismét hozzá fogtak s húzták a megszakadásig. A bíró fáradt bele leg hamarább.

— Jól van, esküdt uraim, mérjük csak meg!

Megint leültek a válu szélére *suba nélkül*, és hát csakugyan még akár két ember elülhetett volna rajta.

— Így ni! Most aztán elég hosszú, még venni sem kell. No gyerünk haza!

Replika.

— Ingyenélő! — dorgálja egy hivatalbéli a hajduját.
— Ingyenélő a teins úr, mert hat évi kosztpénzzel, ruha és mosás árával adós.

Ki mit keres.

Aladár, a ki egy kissé korlátolt elméjű Náczi nevű barátjával sétálgat, találkozik Bélával.

— Hová szaladsz, Béla? — kérdi tőle.

— Gépészt keresek.

— Akkor csak egy «g» betűvel keresel többet, mint Náczi?

Kereskedelmi nyelven.

A. Miért van ilyen nagy népcsődület a Weiszék háza előtt?

B. Hát kérem nagy szerencse érte az öreg Weiszt, egy gazdag budapesti cég veszi a leányát, — most van az esküvő.

Gyermek-ésszel.



Apa. Egyél, fiam, kenyeret, attól szép piros lesz az arcod! Én is azt ettem, mikor olyan kicsi voltam.

Anti. Akkor vágd le a kenyérnek a haját!

Apa. Miért?

Anti. Mert nem akarom, hogy nekem is vörös hajam legyen.

Ékes nyelvezet.

N. község érdemes birája a községi disznósürhe legeltetése ügyében tartott képviselőtestületi gyűlésen ekképen szónokolt:

«Minek utána a kis malaczkok sorsában igen nagy kételkedés vagy, az régi kanok elkonzerválása mellett az ő hivatalukba ténykedőbb tényezősségi kan állatokról kölltek gondoskodni.»

Nevető fejfák.

Hamar elmúló az élet
Látjátok Kis Pál mivé lett.
A kazal tetején álla
Igy érte el halála
Hej! Nagy az Isten hatalma
Lecsúszott egy csomó szalma
Lelke ekkor mené ki
Igy leve vége neki.

Gyuladás okozta vesztet
Mindent gondoltam, csak ezt nem
Meggyult bennem a spiritus
Verje meg a Jézus Krisztus.

Megfejtése

a lapunk 42-ik számában közölt rejtélyes régiségnek:

«Józsikám, ne menj most el a kocsnába! így kéri Terka néni szeretett férjét, de mivel az nem érti meg, a nyújtó fával magyarázza meg neki.»



Remete, I. K. Minél gyakoribb, annál szívesebben látott. Most se kevésbé sikerültek, mint máskor; csak hogy egy pár zsiros falat is keveredett közéjük, a melytől a válogatosabb olvasóközönség könnyen eszmört kaphatna. — Budapest, R. J. Nem tudjuk, melyiknek irányát véli kifogásolhatónak. A rövidebb adomák előadásánál lehetőleg tárgyilagosságra törekszünk, azért talál az egyiknek nagyobb változást. Hármát már régebben közöltünk, a többi szintén helyet kap. — Szabadka Félreismerhetetlen tendenciájánál fogva nem lapunkba való. Áttettük Istók portájára, a hol alkalmasint több hasznát veszik. — Kalocsa, H. K. Ketteje régi, valamint hogy az új negyed is azzá lett már, s ennél fogva megkésett az interpellációval, újév előtt tessék ismételni, s akkor nem marad kielégítő válasz nélkül. — Enyingi. Egyiket régebben közöltük, a többire ezután kerül sor. — Mea. Válogatunk belőlük. — Névtelen. Egyikben sines valamire való ötlet. — S.-A.-Ujhely, K. Mindakettő helyet kap. — Budapest, V. J. Verseiben van némi kis ötlet, de rimek nélkül. — Budapest K. I. Még élénken emlékszünk a forrásra, a honnapi merítette. A kéziratot megőrizzük. — Jászberény, N. B. Mesének csak megjárna; de adomának szörnyen naiv. — Sárkányvár. Köszönettel vettük s apraját, nagyját rövid idő alatt felhasználjuk. A folytatásért kár volna, ha tollban maradna. — Szabadszállás, E. Örömmel tapasztaljuk, hogy a hosszas pihentetés daczára sem fog tollán a rozsdá. Szíves üdvözet. — Dr. Peneczilus. Épen az a baj, hogy nálunk nincs szokásban, azért fordultunk önhöz felvilágosításért. A régi időnek az újjal való összehasonlítás messze vezetne, ahoz lapunk kerete nem elég tág. A másik már rajzban is ékeskedik. — Eger, B. L. Jobbnál jobbak. Mindig szívesen látjuk ilyesmivel. — Budapest, M. M. Úgy tetszik, a mult héten a tejfölt küldte be, s mostanra csak a savója maradt. Inkább várunk, míg az első fajtaból lesz újra.

A szerkesztésért felelős: *Baróti Lajos*.
Franklin-Társulat nyomdája.

Laptulajdonos: *BARÓTI LAJOS*.

A képeket horganyba edzi: *Freund*.



LEGJOBB

Kerékpárok!

a legújabb találmányokkal
legolesőbb árak mellett

Kaszás István

Budapest, VI., Teréz-körút 36.

A «Kerékpár-Sport» kiadóhivatala

A «Franklin-Társulat» kiadásában
Budapesten megjelent és minden
könyvárusnál kapható:

Arany Kincstár

Nélkülözhetlen tanácsadó min-
den család és háztartás számára

Szerkesztette

Beniczky Irma.

Ára füzve 80 kr., kötve 1 forint

A családi boldogság.

Mindennemű
asszonyok és leányok számára

Szerkesztette

Kalocsa Róza.

Ára füzve 80 kr. — kemény-
kötésben 1 frt.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Buda-
pesten megjelent és minden könyvárus-
nál kapható:

AZ ATYAFIAK.

Csiky Gergely regénye.

Ára füzve 1 forint 50 kr.

A «Franklin-Társulat kiadásában Budapesten megjelent és
minden könyvárusnál kapható:

SZEDER-INDÁK

ELBESZÉLÉSEK.

Irta

BAKSAY SÁNDOR.

Ára füzve 2 frt. — Diszkötésben 2 frt 50 kr.

Tartalom:

Jáhel. — Babet. — Három kereszt. I. A fehér kereszt.
II. A fekete kereszt. III. Házaló kereszt. — Recipe.

Nagy képes ár-
jegyzék ingyen
és bérmentve!!

Sternberg Armin és Testvére

Ugyszintén har-
monikáról szóló
külön árjegyzék

Hangszer - Ipar - Telep



Saját készítményű mindennemű
vonó-, verő-, fa- és rézfuvó-hang-
szerek s azok kellekei és hozzá-
valóinak nagyválasztéku raktára

Mindennemű hangszerek
javítása pontosan eszközöltetik!!

Budapest, Kerepesi út 36.



A Kriegner-féle

ACATIA-SZAPPAN

kellemes habzása, rendkívüli kedves illata és nagy

tartósságánál fogva ma a legkedveltebb pipereszappan

1 darab ára 50 kr., 3 drb dobozban 1 frt 40 kr.

ACATIA-ARCZCRÉME

pár heti alkalmazása egészen új finom és tünde gyer-

mekded arczbőrt idéz elő. Egy üveg ára 1 forint.

Főraktár: Budapest, Kálvin-tér,
Korona-gyógyszertár.

SÁRKÁNY IG.

céznek Budapest (Belváros), Rózsater, Lipót-utca sarkán, I-só emelet,
(a régi városház mögött) levő

BUTOR-TERMEIT

ajánljuk a mélyen tisztelt fő és tti rendek és a n. é. közönségnek, a kik butort vásárolni szándékoznak és jutányos árak mellett lelkiismeretes kiszolgáltatásban akarnak részesülni; ezen **16 teremből álló nagyszerűen berendezett butorgyári telepet** meglátogatni és a legesekélybb vásárlásnál is meggyőződést szerezni, hogy **minden versenyt felülmuló olcsó árak mellett**, szilárd gyártmányt korszerű izléses kivitelben csakis ezen

Budapesten ilyenmü egyedül létező butortermekben szerezhetnek.

Elsőrendű szakiparosok közreműködésükkel csakis kitűnő asztalos és kárpitos butor úgy a legegyszerűbb neműek polgári háztartásnak valamint fantasie és diszbutor a fő és uri rendek részére minden most divatozó fanemekben és a legujabb alakban, salongarniturák különféle szövetekkel **diszesen kárpitozva meglepő választékban**, és oly **különböző árak mellett** található készletben, hogy itt vásárlásait mindenki igényeinek megfelelően teljes megelégedésére szerezheti be.

Butor gyári árjegyzék kívánatra.

Cs. k. kiz. szab.

specialista sérvkötőkben.

Cs. és k. osztr.
és magyar sz.



Belga királyi
szabadalom.

Egyoldalu 6 frt

kétoldalu 12 frt

Ezen legfinomabban kiállított szabadalmazott **sérvkötő** a leghiresebb *orvosi auctoritásoktól legjobbnak* ajánlatik. Bécsi orvosi szaklap „*Med. Zeitung*“ nyilatkozata: „Keleti sérvkötője *nem csuszik, nem* gyakorol kellemetlen *nyomást* és rendkívül *célszerű idomíthatósága* által az eddigi sérvkötők hiányait elhárította.”

Keleti-féle ruganyos (gummi) sérvkötők egyoldali 5 frt, kétoldali 10 frt. Izzadáseelleni szarvasbőr védővel és biztonsági övvel 1 frttal drágább. — **Suspensorium** (helyretartó) kötött, szarvasbőrből és kautsuk ára 50 kr — 3 forintig. — **Elastikus (gummi) görcsér-harisnya** — **Elastikus (gummi) mieder** (fűző). —

Háttartó orthopédiai műleges mieder, műleges lábak és minden e szakba vágó czikkek. —

Egyedüli képviselte Osztrák-Magyarországon a legnagyobb *különlegességekben felülmulhatlan párisi* cégnek

Gummi!

„*E. Berguerand fils.*“

Jótállás mellett *valódi párisi különlegességek* gummi és halhólyag tczija

3 frt — 6 frt. — **Bouts americains** (Capottes) 3 frt — 5 frt. Uj! Pely Porus női övszer 2 frt. — Párisi hölgyzivacsok 2—5 frt. **Megrendeléseket discreten és gyorsan eszközöl:**

KELETI J. Cs. és k. szab. gyáros

Budapest, koronaherceg-u. 17a sz. (szerviták-palota)

SCHWARZ GYULA

HIRDETÉS-FELVÉTELI IRODÁJA,

Váci-utca 10. BUDAPEST, Váci-utca 10.

Minden bel- és külföldi hirdlap számára szigoruan az árszabály-

szerinti árak mellett vesz fel hirdetéseket. A „Bolond Istók“ és az

„Urambátyám“ kizárólagos hirdetés-felvételi irodája itt létezik.

Fogalmazás és a hirdetések csoportosítása a leghatásosabb alakban

történik. Fölvilágosítások a bármely esetben legalkalmasabb lapok-

ról, valamint költségjegyzékek a legkészségesebben adatnak.

Hirdetések ára e rovatban: minden szó 2 kr., vastagabb betűből 4 kr. Sorszerinti megrendelésnél 1 petit sor 8 kr. Többszöri hirdetéseknel árkedvezmény adatik. Egyszeri hirdetés előre fizetendő. Czim-mel ellátott vagy poste restante megrendeléseknél 30 kr. bélyegdíjt is kell fizetni.

KIS HIRDETŐ

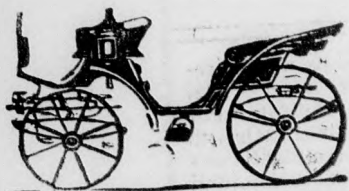
E rovat számára a megrendelések minden csütörtök délig a hirdető hivatalba küldendők. Ajánlva is lehet a leveleket küldeni. A beérkezett levelek csak a hirdetői nyugta felmutatójának adatnak ki. Vidékről történő kéréseknél a válasza levéljegyek melléklendők.

E rovat számára hirdetések fölvetetnek és felvilágosítások mindenkinek ingyen adatnak Schwarz Gyula hirdető-hivatalában, Budapest, IV., váci utca 10. szám alatt.

43. sz. 1891.

A hirdetések egy teljes hétig forognak közkezen, de a később beérkező levelek is elfogadtatnak és a hirdetőknél kiadatnak.

Október 25.



Mindennemű kész uri fogatok és halottas kocsik tetemesen leszállított árak mellett, még részletfizetésre is, kaphatók, 140 forinttól feljebb.

BOGDÁN JÓZSEF kocsigyáros.

Gyár: Budapest, IX., páva-u. 10 és 12. Raktárak páva-utca 7. sz., muzeum-körút 10 és 19. Árjegyzékek ingyen és bér-m.

Zongora-

órákat ad és a francia nyelvből alapos oktatást nyújt egy férjes nő, a ki főleg a francia nyelven való társalgásra is ajánlkozik. Czimét az «Urambátyám» hirdető-hivatala adja tudomásul. 390

Monoron,

Budapestről egy órányi távolságra, egy szép ház gyümölcs- és ákáczfákkal, szabad kézből nagyon jutányos árért eladó. A zónatarifa behozatala folytán alig néhány krajczárért a fővárosból Monorra lehet utazni, a hol tudvalevőleg vasuti állomás is van. — Bővebb értesítést ad az «Urambátyám» hirdető-hivatala. 391

Villa-eladás.

Egy nagyobb villa, a Szép Honától néhány percznyi távolságra, szabad kézből 18,500 frtért eladó, kedvező fizetési föltételekkel. A villa főépületében van: 3 nagyobb és 2 kisebb szoba, veranda, cseléd-szoba, closet; a melléképületben: vendégszoba, fürdőszoba, konyha, 2 cselédszoba, istálló, kocsiszin stb., tekepálya és szép kert. Bővebb értesítés kapható: az «Urambátyám» hirdetői irodájában, 393

Kiadandó

november hó 3-tól a stáció-utcai Wenkheim-palota közelében egy I. emeleti két ablakos, szép, nagy, tiszta utcai szoba, előszobával és külön bejárattal, butorral, kiszolgálással vagy a nélkül egy jobb módú úr számára. A szoba megfelelne ügyvédi vagy hasonló irodának is. — Bővebbet «jobb módú» czim alatt e lap hirdetőhivatalában. 409

Külföldi

használt régi bélyegeket, egész gyűjteményeket is, jó áron megvesz egy műbarát. — Az eladók sziveskedjenek ajánlataikat czimükkel ellátva Bélyeggyűjtemény jelige alatt az «Urambátyám» hirdető-hivatalába intézni. 398

A Zugligetben,

a «Szép Honától» és a lóvasuti állomástól 4 percznyi távolságra (Hidegkuti-út 8. sz.) egy egyemeletes, szolidul és elegánsan, traversekre épített villa, parkirozott kerttel 13,000 frtért eladó. A földszinten van: 2 szoba és konyha, 1 szoba és konyha a kertre, s 1 szoba és konyha a cselédség számára, továbbá ebédlő-szoba, szép veranda, istálló és kocsiszin. Az emeleten van 2 előszoba, 1 ebédlő, 1 háló- és 1 fürdő-szoba, szép veranda, 2 lépcső. A villa 13 évig adómentes. Bővebb értesítést ad az «Urambátyám» hirdetőhivatala. 400

Kedves Elemér!

Becses kívánsága folytán közöltem Tóni bácsival, hogy az ő egyenes meghívása nélkül nem megy hozzá. Nagyon jó benyomást tett reá. Csak arra kéri: várja meg, míg Ilka néni is bejön a pusztáról, s akkor majd minden rendben lesz. Addig is üdvözlí... a. 411

Ürmös-esszencia!

A már évek óta jó hírnévnek örvendő ürmös esszencia, az id. Müller J.-féle, mely már többször kitüntettetett, egyedül a legjobb és legegészebb, miért is minden házban otthonos. Az ürmösbor nemcsak a legfinomabb asztali italoknak egyike, de mint a lapokirták, a legelső emésztőital, miért is az orvosi kar által egész éven át ebéd után és vacsora után egy-egy pohárral inni melegen ajánlatik. Az ürmösbor ebéd közben egy percz alatt elkészítető. Vendéglősöknek, kormárosoknak és kávéosoknak feltűnő fontos. — Egy kis üveg ára használati utasítással 60 kr., egy 7/10 literes üveg 2 frt, egy 14/10 literes üveg 3 frt 70 kr. Rendeléseket kérek czimem alatt: id. Müller J. Budapest, IV. ker., Rostély-utca 5, I. em., bejárat a péküzleten át.

Édes Pali barátom!

Ne vedd rossz néven, hogy az Urambátyám utján értesítlek ama örvedetes eseményről, hogy a jövő hónap 15-től kezdve már én is a családi tűzhely megalapítóinak sorába lépek. Kedves barátom! Szerény véleményem szerint a nőtlen életnek is meg vannak a maga előnyei, de hidd el nekem, hogy mégis csak jobb az, ha ember, a harminczát elhaladva, már nemcsak a négy rideg falra néz a saját lakásán. A mindennapi élet apró-cseprő, százféle kisebb gondjait én a magam részéről örömmel ruházom rá arra, a kit szeretek. De csakis a csekélyebb gondokat, mert a vezérszeret, a terhes gondokkal együtt, én óhajtom vállaimon viselni. Másrészt hozzatok, kedves régi barátaim, mindig az lesznek és az maradok, a ki voltam és vagyok. Ölel Jóskád. 410

Térképek!

Kitűnő térképeket adok el könyvtárak és műbarátok részére, a legjutányosabb áron. Szives vételi ajánlatok «Térkép» czim alatt az «Urambátyám» hirdetőhivatalába intézendők. 412

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvtárban kapható:

Falusi történetek

Irta

Könyves Tóth Kálmán.

Ara a 2 kötetnek füzve 1 frt, vászonkötésben 1 frt 40 kr.

Tartalom: Nemzetes ördöge. — Javass asszony keresztleánya. — A keresztlevél. — A honvéd lánya. — Hitelné asszonyság és kedves férje. — Tökési Bácsi és mostoha fia. — Ujmodi Zsófi. — Szegény teensasszony. — Karácsony anyyala. — A pénz árnyéka. — Rebeka, a szegény zsidóleány. — Miért nemult el a vörös kakas. — Söprűnyél a házasságrontó. — Az elillont hónap, vagy hová lett a februárius. — Csak néhány hajszál — A vasuti ör. — A szél hozta, a víz vitte.

Magyar közmondások gyűjteménye.

Különös tekintettel az életbölcseségre és a nevelésre. Több mint 6000 közmondás.

Rendszerbe foglalta

Almásy János.

Ara a 2 kötetnek füzve 1 frt, vászonkötésben 1 frt 40 kr.

Jósika Miklós regényei. Uj olcsó kiadás.

81—82. füzet.

A KÉT MOSTOHA.

Történelmi regény.

II. kiadás. — Ára füzve 1 frt.

83—84. füzet.

KÉT ÉLET.

Szesélyes regény.

II. kiadás. — Ara füzve 1 frt.

85—86. füzet.

A VÉGVÁRIAK.

Regény Bethlen Gábor fejedelem korából.

II. kiadás. — Ara füzve 1 frt.

A legnagyobb raktár mindennemű sirlámpákból



különféle alakban 6 frttól 40 frtig

Kutschera György

bádigos

saját gyártmányaiából fölsze-reltraktárában Budapest, IV. ker.

Aranykéz-utca 6

Érczkoszoruk

minden nagyságban és különféle virágnemekből.

Az „Urambátyám”

apró hirdetői rovata alkalmazást adók és keresők számára nagyon fontos. — Kiválóan alkalmas továbbá családi jelentésekre, eljegyzési hírekre, esküvőre való meghívásokra, születési jelentésekre, névnap gratulációkra, eladási és vételi hirdetmények és más hasonló közleményekre. A hirdetői árak nagyon jutányosak. Az «Urambátyám» egy egész hétig forog közkezen, a mely körülmény folytán a hirdetések mindenben meghozzák a kívánt eredményt. Az «Urambátyám» hirdető-hivatala minden díj nélkül, a legkészségesebben ad felvilágosítást úgy szóval, mint levélileg is, ha az illető beküldi a válasza szükséges postabélyegget. — A hirdetői megrendelések, az esedékes összeg beküldése mellett, az «Urambátyám» hirdetőhivatalához intézendők. Többszöri hirdetésnél megfelelő árkedvezményt nyújtunk. 397